

Datina

Alexandru Ciocioi

Datina

Am uitat sa va spun...

Pe stradă a început să treacă zilnic un cavaler în zale pe un cal alb aruncând cu arginți în porți și, spre uimirea grădinilor, casele au început să dispară, locul lor fiind luat de frunze frumos împăiate. La fiecare trecere a cavalerului în zale pe calul său alb pereții casei încep să se micșoreze până când o datină de pe colțul mesei mi-a spus că nu mai are voie să respire, iar surorii ei i s-au luat ochii pentru că au fost neplăcuți cavalerului în zale ce râde de lașitatea marilor gânditori vii care mi-au sădit în grădină un arbore de frică în jurul căruia mă pune să dansez o horă neștiută de florile noastre cele vechi și puternice și nu mă mai mir că zborurile încep să adoarmă în umeri și plânsetul lor e mai greu ca pământul ce acoperă semnul de început al viselor din copilărie. În grindă mai port un părinte, dar când pereții casei se fac tot mai mici, părintele mai moare puțin și nu mai pot mânca neînchinata pâine ciobită de rușine și sigur sunt că mâine nu se va mai ști cine mi-a dăruit fereastra, cine mi-a cioplit poarta și iarăși nu știu dacă voi avea puterea să intru în cimitirul de doine.